U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **I. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2004, č. j. 59 Az 135/2004 – 15,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 5. 11. 2004, č. j. 59 Az 135/2004 – 15 zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2004, č. j. OAM-2179/VL-10-12-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen zákona o azylu).

Proto tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, v níž navrhoval, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

Poté byl spis předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že kasační stížnost je opožděná.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2004, č. j. 59 Az 135/2004 – 15 byl stěžovateli doručen soudním doručovatelem dne 3. 12. 2004, což stěžovatel potvrdil vlastnoručním podpisem. Napadený rozsudek obsahuje řádně poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení dvojmo prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který učil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli do vlastních rukou doručen v pátek dne 3. 12. 2004. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 4. 12. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 17. 12. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – pátek – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tedy pátek 3. 12. 2004. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 17. 12. 2004 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla sepsána až dne 20. 12. 2004 (tedy po uplynutí výše uvedené lhůty) a byla podána osobně u místně nepříslušného Krajského soudu v Praze. Krajský soud v Praze podáním ze dne 21. 12. 2004 zaslal kasační stížnost Krajskému soudu v Ostravě, kam došla dne 28. 12. 2004. I když je na obálce, v níž Krajský soud v Praze zaslal kasační stížnost Krajskému soudu v Ostravě, nečitelné datum na podacím razítku, lze najisto postavit, že kasační stížnost byla podána nejdříve dne 20. 12. 2004, a to ještě u místně nepříslušného soudu, a je tedy podána opožděně.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2004, č. j. 59 Az 135/2004 – 15 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ustanovením zástupce ani nedostatky kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu